

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010701
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513010701.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovanej S. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 5T/90/2013 zo dňa 11.02.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. júla 2014 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovanej S. D., T.. XX.X.XXXX D. G. proti výroku o vine sa z a m i e t a .

II.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej S. D., T.. XX.X.XXXX D. G. proti výroku o treste sa z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/90/2013 z 11.02.2014 bola obžalovaná S. D. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

hoci jej z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna C. D., nar. XX.XX.XXXX a hoci jej výška tejto povinnosti bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 11C 40/11 zo dňa 06.02.2012, právoplatným dňa 21.04.2012, ktorým jej bolo určené prispievať na výživu syna sumou vo výške 100 eur mesačne vždy do 10. Dňa v každom mesiaci vopred k rukám otca I. D., túto povinnosť si od januára 2013 až doposiaľ neplní, čím jej za uvedené obdobie na výživnom vznikol dlh voči I. D., prechodne bytom H., Z. X, vo výške 1.280 eur, pričom pracovala na dohodu o vykonaní práce, nebola vedená v evidencii nezamestnaných, vyživovaciu povinnosť si neplatí napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T 1/2013 zo dňa 14.01.2013, právoplatného 16.04.2013 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Za tento prečin okresný súd obžalovanú podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, na výkon ktorého ju okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie obžalovaná S. D. a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11.2.2014 a to, čo do výroku o treste. Zahlásené odvolanie písomne odôvodnila písomným podaním z 19.2.2014 s tým, že podáva odvolanie okrem výroku o treste aj čo do výroku o vine. Uviedla v ňom, že nemala žiadny príjem, je evidovaná na úrade práce a poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur. Od augusta 2013 posielala 20 eur a žije

na hranici biedy, nemá ani na základné životné potreby. Má psychické problémy, lieči sa dlhodobo ambulantne na psychiatrii a berie antidepresíva. Pobyť v ústavnom zariadení by nezvládla a domáhala sa zníženia výšky výživného. Prisľúbila, že keď sa zamestná, výživné bude riadne platiť a všetok dlh splatí. K odvolaniu pripojila rozhodnutie o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie z 25.7.2012, rozhodnutie o priznaní dávky v hmotnej núdzi v sume 62,50 eur od 1.10.2013, dohodu o skončení dohody o pracovnej činnosti spolu s dohodou o pracovnej činnosti, daňové priznanie a fotokópie poštových poukážok o splácaní dlžného výživného v celkovej čiastke 120 eur.

K odvolaniu obžalovanej sa okresný prokurátor napriek riadne a včas doručeným dôvodom odvolania obžalovanej dňa 9.5.2014 nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaná uviedla, že trvá na podanom odvolaní s tým, že zmeškané výživné bude splácať po 100 euro, pretože od augusta tohto roku bude zamestnaná na Myjave.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania proti výroku o treste (306 ods. 1 Tr. por.) a preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej S. D. proti výroku o treste nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Pokiaľ ide o výrok o vine, treba uviesť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní následne po tom, ako prokurátor modifikoval obžalobu vo vzťahu k dobe páchania skutku a výške dlžného výživného, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinná. Následne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedala áno. Napokon po návrhu prokurátora súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaná priznala, nevykoná a vykoná sa dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Odvolanie obžalovanej S. D. pôvodne smerovalo výlučne voči výroku o treste, ktoré písomným podaním modifikovala aj, čo do výroku o vine.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Ako už bolo uvedené výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v príslušnom znení, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogicky použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Ide o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje.

Ak i napriek tomu obžalovaná S. D. proti takémuto výroku o vine odvolanie podala, je potrebné toto postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuť bez meritórneho preskúmania (ZSP 36/2012).

V súvislosti s výrokom o treste je potrebné uviesť, že odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenia súdu prvého stupňa vo výroku o treste napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák. Správne postupoval, keď s ohľadom na právnu kvalifikáciu (§ 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.), v ktorej je špeciálna recidíva zákonným znakom predmetného prečinu, nezohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko tomu bráni ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Správne postupoval aj v časti zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti - v danom prípade § 36 písm. l/ Tr. zák. v dôsledku čoho bolo potrebné v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížiť hornú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladať v rozpätí od jedného roka až do troch rokov a osem mesiacov.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúcu okolnosť, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona).

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nepoužije ustanovenie odseku 1, ktorý umožňuje uloženie podmieňného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na to, že obžalovaná sa dopustila prečinu v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia bolo potrebné jej ukladať trest nepodmieňný.

Krajský súd považoval uloženie nepodmieňného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby, ako ho uložil okresný súd za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu a to najmä z hľadiska jeho individuálnej prevencie.

Obžalovaná S. D. nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a preto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bola správne zaradená na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej, že nemá dostatok finančných prostriedkov, aby riadne platila výživné, je potrebné uviesť, že splodením dieťaťa berie na seba rodič povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celý ďalší život a preto je potrebné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovanej smerujúce proti výroku o treste odňatia slobody postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné a odvolanie smerujúce proti výroku o vine v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako neprípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.